

Tar hand om sig. "När jag jobbar så jobbar jag väldigt intensivt, men jag är så pass rutinerad att jag vet när jag måste lägga in break också", säger Pia Widlund som är aktuell med pjäserna "Herrar" och "Svart humor med mat" samt sommarspelet på Djulö och dessutom som ledare för barngrupper inom både dans och teater på DuD i Katrineholm samt i Lännäs i Östernärke. "Barn är så himla kul att jobba med för de är så smarta och intelligenta och roliga och snappar repliker snabbt. Det är så roligt att se dem utvecklas", förklarar Pia.

Bild: Urban Århammar

Har koll på herrar och repliker

Pia Widlund är aktuell som regissör, skådespelare och författare

I vår och sommar har Pia Widlund fullt upp. Hon regisserar Kannibalteaterns "Herrar" och årets sommarfars på Djulö samt skådespelar själv i Teater Orkas "Svart humor med mat"

DuD-teatergruppen Kannibalteatern har premiär på sin nya uppsättning, komedi "Herrar" av Jan Ericson, den 14 april.

– Förra året satte vi upp "Porträtt av en kannibal", Göran Hellkvist, Jens Wistbacka och jag, berättar regissören Pia Widlund när Katrineholms Tidning träffar henne i lokalen i Dans- och teaterhuset där scenografin till pjäsen just håller på att fixas till.

– Vi tyckte det var kul att jobba tillsammans och ville fortsätta. Så dök Björn Hellberg upp och då tänkte jag "Hmm, tre stycken vad ska vi göra?". Jag fick tips om "Herrar" så vi läste den och ju mer vi läste ju roligare blev den. Den handlar om tre stycken som jobbar på ett varuhus – varuhuschefen som spelas av Göran, lagerarbetaren som spelas av Jens och försäljaren på sportavdelningen som spelas av Björn. De här herrarna går helt enkelt på muggen på julafton innan de ska hem och sedan så läses dörren och där blir de kvar till mellandagsrean. De blir inlåsta och det är väl inte direkt vad någon har väntat sig. De försöker att fördriva tiden så gott det går – vad gör man när man blir inlåst på en mugg liksom? De har väl mat med sig men det är inte mycket och givetvis lite alkohol också. Någon har ljus med sig och de får lite julstämning, sjunger lite julsånger. Det kommer väl fram en och annan sanning också där mot slutet som kanske inte skulle ha kommit upp i dagsljuset annars.

Pia Widlund tycker att publiken börjar att hitta till de många olika teaterföreställningar som sätts upp i Katrineholm.

– Ja, det tycker jag absolut. Katrineholm är ju väldigt aktivt inom olika teatergrupper. Det är

stor aktivitet. Sedan är ju inte alla intresserade av teater. Sporten är också en hägrande del i den här staden och till dem finns det alltid lokaler och pengar, säger Pia med ett menande hmm riktat till Katrineholms styrande.

– Vi har fortfarande inte fått någon riktig teaterscen i den här staden. Det räcker att se på när jag hade avslutning med två teatergrupper. Det blev ju knöckfullt med föräldrar och syskon och mormor och hela konkarongen. Det är nästan pinsamt när man måste ta fram extrastolar och folk inte kan få sitta ordentligt. Jag ser fram mot att det någon gång ska kunna bli en ordentlig scen.

– Nu har ju Teater Orka och flera andra grupper ändå visat att det går att spela i princip var som helst med nya experimentella scener, och det kanske inte alltid är så att man vill ha 300 man i publiken heller utan man vill ha lite mindre, intima föreställningar. "Herrar" är en sådan föreställning där det är lite häftigt att komma nära publiken. Det är en utmaning för skådespelarna, men det blir väldigt intimt och härligt på något sätt.

I och med att de bara är tre på scenen måste det bli en närhet mellan dem också.

– Ja, och Björn kom in jättebra i gänget så vi har haft jätteroligt på repetitionerna. Tiden har gått fort när vi repat.

Regissör är Pia Widlund också för sommarens lustspel på Djulös utomhusscen. Det för femte året och den här gången med eget material.

– Vi skulle sätta upp "Ånkeman Jarl" egentligen men jag fick inte ihop folk och berättade det för Jenny Wistbacka när vi kåkade lunch en dag. "Nej men vad tusan vi skriver något eget", sa Jenny så vi totade vi ihop en story medan vi satt där på lunchen och så hem och tänka lite. Sedan var det i princip bara att träffas några kvällar där vi utgick från de människor vi hade. Vi har skraddarsytt det mer eller mindre och så har vi skrivit tio låtar också. Nu låter det väldigt enkelt, men har man en bra kärna då vet man ju vad det

ska handla om, början, mitten, slutet och så bygger man upp scenerna efter det och sedan blir det repliker på det. Slutligen tryckte vi in sånger, för jag tror att man ska nog inte skriva någonting utan musik för Djulö. Det är viktigt att den finns med. Det handlar om Evy och Gunnar som driver en skrivmaskinsaffär i nutid och alla förstår säkert att affärerna inte går så bra. Barnbarnet kommer och hälsar på och vill att butiken ska förnyas och det är Evy och Gunnar rädda för. Det kommer i alla fall ett par konsulter som gör om hela butiken, men det slutar inte riktigt som man tror.

Premiären blir torsdag den 5 juli, men redan den 4 maj är det premiär på Teater Orkas nya uppsättning "Svart humor med mat" på ännu en experimentell teaterscen – Villa Sandhem. Även där samarbetar Pia Widlund med Jenny Wistbacka, men då står Pia själv på scenen som skådespelare och Jenny regisserar.

– Det är tre kortare pjäser och sedan ska det vara musik emellan. Lite mat och fika. Jag spelar mot Maria Ivarsson i "Kock-fight" så jag är väl lite av en mat-Tina och har bjudit in henne som gäst och sedan kommer det fram vissa saker. Det är roligt att stå på scenen igen. Jag har ju försökt att vara med i julkalendern på torget mycket. Den sista stora produktionen jag gjorde var väl annars egentligen på Lilla Teatern i Norrköping 2007 när jag spelade Amy i "Company". När jag fick frågan för fem år sedan att regissera nere vid Djulö då blev jag nästan så här att "Oj, klarar jag det här?" men det gick jättebra och sedan har det rullat på. Det är också ett sätt att gå vidare. Klart att man kan vara skådespelare hela livet – absolut, men det kan vara kul att varva. Att se scenen från en annan sida. Men man får inte tappa fotfästet med scenen heller, utan det är kul att vara med så här på en kant ibland.

Urban Århammar